वृत्ताविताः पौत्तस्त्यो वैश्रवणः किनर्श्वरो धनरः। श्रीदः श्रीकंठसावो मनुष्यधर्मा धनाध्यत्तः॥७७॥ उत्तराशापतिर्यत्तः कुवेरो नर्वाहनः। गुह्यको रातरातश्च धनी पुणयतनेश्वरः॥७१॥ ध्युन्नं द्रव्यं द्रविणं राः सारं स्वापतेयमर्थः स्वं। सक्यं पृक्यं वित्तं धनं विर्णायं च वसु विभवः॥ ज्ञा म्रक्षण्यं त्रप्यक्माञ्यं कृप्यमन्यद्भनं भवेत्। गोमिहिष्यादिकं सर्वं बुधैर्जीवधनं स्मृतं॥ पर्श नित्तेपः स्यारुपनिधिः कथ्यते शेवधिर्निधिः। किनरः स्यात्किपुरुषो मयुरश्चमुावस्तथा ॥ ५५॥ उद्यानं स्याचेत्रश्यं विमानं चास्य पुष्पकं। म्रलका नगरी ज्ञेया पुत्रस्तु नलकूवरः॥ ५३॥ विश्वकृद्धिश्वकर्मा च त्वष्टा स्यादेववर्धिकः। नासत्यावश्विनौ रस्रौ प्रोक्तौ रेवचिकत्सकौ ॥ प्रश शौद्घोद्गिर्शबलो बुद्धः शाक्यस्त्रथागतः सुगतः। मार्जिद्दयवादी समंतभद्री जिन्ह्य सिद्धार्थः ॥ ज्या तिनेंद्रो वीतरागो रहन् केवली च त्रिकालवित्। म्रलच्मीर्निर्शितर्रोया नियतिर्विधिरुच्यते ॥ पर्धा यत्तरात्त्तसगंधर्वासिद्धाकेनरगुह्यकाः। विद्याधराप्सरोभूतापिशाचा देवयोनयः ॥ ५०॥